ஒரு அறிமுகம்

அதற்கு ஒப்பனையான ஞானஸ்நானமானது, மாம்ச அழுக்கை நீக்குதலாயிராமல், தேவனைப் பற்றும் நல்மனச்சாட்சியின் உடன்படிக்கையாயிருந்து, இப்பொழுது நம்மையும் இயேசு கிறிஸ்துவினுடைய உயிர்த்தெழுதலினால் இரட்சிக்கிறது (1 பேது. 3:21).

ஒரு முகாம் குழுவானது 1967ல் மிசௌரியின் ஸ்பிரிங் ஃபீல்டு அருகில் உள்ள கேம்ப் ஹாப்பி ஹாலோ என்ற இடத்தில் ஒரு பயிற்சித் தொடருக்காகக் கூடியது. முந்திய கோடைக்காலத்தில் நான் இந்தக் குழுவினருடன் கிறிஸ்துவுக்கு மக்களைக் கொண்டு வர நாங்கள் முயற்சிக்கையில் வட கிழக்கு மாநிலங்களில் ஊழியம் செய்திருந்தேன். ஞானஸ்நானம் பெறும்படி மக்களை இணங்கச் செய்வதில் நாங்கள் வெற்றி யடைந்திருந்தோம், ஆனால் அவர்களில் பலர் கிறிஸ்துவுக்கு உண்மையுள்ளவர்களாக நிலைத்திருக்கவில்லை. அவர்களின் பழைய பாவ வாழ்வை முடிவுக்குக் கொண்டு வந்து கிறிஸ்துவுக்கென்று புதிய வாழ்வை வாழும்படி அவர்களை உற்சாகப்படுத்துவதற்கு நாங்கள் என்ன செய்ய முடியும் என்று வியப்படைந்து கொண்டிருந்தோம். ஞானஸ்நானம் பெற்றவர்களின் வாழ்வானது உறுதிப்பாடின்றி மாற்றமடையாமல் இருந்தது என்று நாங்கள் உணர்ந்தோம். ஞானஸ்நானம் என்பது வெறுமையான சடங்கல்ல, அவர்களுக்கு அது ஒரு புதுப் பிறப்பாகும் என்று நிச்சயப்படுத்த நாங்கள் விரும்பினோம்.

ஞானஸ்நானத்தைப் பொறுத்தமட்டில் குறைந்தது பின்வரும் ஆறு எண்ணப்போக்குகளை மேற்கொள்ள வேண்டியுள்ளது:

முதலாவதொரு கண்ணோட்டமானது, ஞானஸ்நானம் கொடுப்பவரது சரியான வார்த்தைகள் மற்றும் செயல்கள் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் ஒரு புனிதச் சடங்கு என்ற வகையில் இது ஒருவரின் பாவங்களைத் தண்ணீரினால் கழுவுகின்றது.

> ஒரு புனிதச் சடங்கு என்பது கிறிஸ்துவினால் தகுதிப் படுத்தப்பட்ட கிருபையை உண்டாக்குகின்ற அளவுக்கு பரிசுத்தமான விஷயமாக உள்ளது. இந்த அடையாளமானது குறிப்பிடுவது மட்டுமானதாயிராமல், ஏதோ ஒரு வழியில் கிருபைக்கு உண்மைக் காரணமாகின்றது … இவ்விதமாக ஊழியர், ஞானஸ்நானம் பெறுபவரின் தலையின்மீது தண்ணீரைக் கொண்டு வரும்போது … சபையின் நாமத்தினாலே செயல்படுகின்ற ஊழியரின் வார்த்தைகளினால் அந்தத் தண்ணீரானது, ஜென்மப் பாவத்தின் பழைய கறையை நீக்கவும், அந்த நபரை சபையின் உறுப்பினராக்கவும் காரணமாகின்றது.[1]

இரண்டாவதொரு கண்ணோட்டமானது, கீழ்ப்படிதலின் செயல் என்ற வகையில், ஞானஸ்நானமானது ஒருவர் தமது பாவங்களிலிருந்து இரட்சிக்கப்படுகின்றார் என்பதைக் காண்பிக்கின்றது. "இரட்சிப்பை உண்டாக்குவதல்ல, ஆனால் இரட்சிப்பைக் காண்பித்தல் என்பதே ஞானஸ்நானத்தின் நோக்கமாகும் ... இது உருவகம் அல்லது இரட்சிப்பின் அடையாளம் என்பதன் விளக்கம் ஆகும் ... இரட்சிப்புக்கு ஞானஸ்நானம் அவசியமானதாக இருப்பதில்லை."[2]

அப். 2:38க் குறித்து NIV Study Bibleல் பின்வரும் அடிக்குறிப்பு சேர்க்கப்பட்டுள்ளது: "ஞானஸ்நானம் பாவமன்னிப்பைத் தோற்றுவிப்பதோ செய்து முடிப்பதோ கிடையாது. மாறாக, ஞானஸ்நானத்தினால் அடையாளப்படுத்தப்படுவதன் மூலமாகவே மன்னிப்பு வருகின்றது."[3] அதே வேதாகமத்தில் அப். 22:16ஐப் பற்றிப் பின்வரும் விளக்கவுரை ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது: "ஞானஸ்நானம் என்பது உள்ளான கிருபையின் வெளியான அடையாளமாய் உள்ளது. உண்மை நிலையும் அடையாளமும் புதிய ஏற்பாட்டில் நெருக்கமாய் இணைவு படுத்தப்பட்டுள்ளன."[4]

மூன்றாவது கண்ணோட்டமானது, கிறிஸ்துவின் கட்டளை என்ற வகையில் இது (ஞானஸ்நானம்) ஒருவரைக் காணக் கூடிய சபையினுள் கொண்டு வருகின்ற செயல்பாடாக உள்ளது.

> ஞானஸ்நானம் என்பது இயேசு கிறிஸ்துவினால் கட்டளையிடப்பட்ட புதிய ஏற்பாட்டின் ஒரு புனிதச் சடங்காக உள்ளது, இது காணப்படும் சபையில் ஞானஸ்நானம் பெறுபவரை அனுமதிக்கும் பரிசுத்தச் சடங்காக மட்டுமின்றி, அவருக்கு கிருபையின் உடன்படிக்கையினுடைய முத்திரையாகவும், கிறிஸ்துவுடன் ஒட்ட வைக்கப்படுவதாகவும், மறுபிறப்பாகவும், பாவங்களுக்கு மன்னிப்பாகவும், புதிய ஜீவனுள்ளவராய் நடந்து கொள்வதற்கு இயேசு கிறிஸ்துவின் மூலமாய்த் தேவனிடத்தில் அவர் தம்மை ஒப்புக் கொடுத்தலாகவும் உள்ளது.[5]

நான்காவதொரு கண்ணோட்டமானது, ஒரு சடங்கு என்ற வகையில் இது வயது வந்த ஒருவரையோ அல்லது ஒரு குழந்தையையோ (அது கிறிஸ்தவப்படுத்தப்படும் பொழுது) ஒப்புக் கொடுத்தலின் சடங்காச்சாரமாகவும், குழந்தையின் பெற்றோரை, அக்குழந்தையைக் கர்த்தருக்காக வளர்ப்பதில் ஒப்புக் கொடுப்பதை உள்ளடக்கியதாகவும் இருக்கின்றது.

> ஞானஸ்நானம் என்பது புதிய ஏற்பாட்டின் அடையாளமாய் இருக்கின்ற வகையில், பெற்றோர் அல்லது காப்பாளர்களின் வேண்டுகோளின் பேரில் சிறுபிள்ளைகள் ஞானஸ்நானப் படுத்தப்படலாம், அவர்கள் அக்குழந்தைகளுக்கு அவசியமான கிறிஸ்தவப் பயிற்சியளிப்பதாக உறுதிப்படுத்துவார்கள்.[6]

கிறிஸ்தவ ஞானஸ்நானம் என்பது எதை அடையாளப் படுத்துகின்றது?

இது ஒருவரின் பாவங்களைக் கழுவுவதில்லை, ஏனென்றால் பாவங்களிலிருந்து கழுவப்படுதல் என்பது இயேசு கிறிஸ்துவின் மீதுள்ள விசுவாசத்தின் மூலமாக மட்டுமே வருகின்றது (எபே. 1:7). மாறாக, இது யெகோவா தேவனிடத்தில் ஒருவர் பரிசுத்த ஒப்புக் கொடுத்தலை ஏற்படுத்திக் கொள்வதற்குச் சாட்சியாகவும், அவர் தம்மை தேவனுடைய சித்தத்தின்படி செய்வதற்கு ஒப்புக் கொடுத்தலின் வெளிப்படையான செயல்விளக்கமாகவும் உள்ளது.[7]

ஐந்தாவதொரு கண்ணோட்டமானது, தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிதலுள்ள விசுவாசத்தின் செயல்முறை என்ற வகையில் ஞானஸ்நானமானது பாவங்களுக்கு மன்னிப்பையும், ஞானஸ்நானம் குறித்து தேவன் வாக்களித்துள்ள மற்ற எல்லா பயன்களையும் கொண்டு வருவதாகவும் உள்ளது, ஞானஸ்நானம் பெறுபவர் இவை யாவற்றையும், இதன் நோக்கத்தையும் புரிந்து கொண்டுள்ளாரா என்பது பொருட்டல்ல.

... ஞானஸ்நானம் பெறுபவர் மன்னிப்பைக் குறித்து அறியாதவராய் இருப்பினும், அவர் பெறும் ஞானஸ்நானம் வேத ரீதியானதென்றே கருதப்பட வேண்டும். ஆகையினால், "பாவங்களின் மன்னிப்பு" என்ற விஷயத்தின் மிகச் சரியான சிறப்புக் கருத்தை ஒருவர் தாம் ஞானஸ்நானம் பெறும் வேளையில் அறிந்துணர வேண்டும் என்ற கருத்தானது சரியற்றதாகும்.[8]

இருப்பினும், திரு. [அலெக்ஸாண்டர்] கேம்ப்பெல் அவர்கள் அற்பமான அடிப்படைகளில் மறுமுழுக்காட்டுதலை அதற்கு நிரூபணமற்ற வகையில் ஆதரிக்கும் நடைமுறையை எப்பொழுதுமே முற்றிலும் எதிர்த்திருந்தார், கிறிஸ்துவின் மேல் உண்மையான ஒரு விசுவாசம் இருந்தால் எல்லா நிகழ்வுகளிலும் இது செல்லத் தக்கதாய் உள்ளது, இருப்பினும், இந்த நிறுவனத்தின் இயல்பு மற்றும் வடிவமைப்பு ஆகியவற்றின் காலத்தில் ஞானஸ்நானம் பெறுபவருக்கு (இதைப் பற்றி) தகவல் அறிவிக்காத நிலை என்பது இருப்பினும் அப்படியே ஆகும். அவர் நியாயமானதாக நினைத்தது எதுவும் மறுமுழுக் காட்டுதலை நியாயப்படுத்த முடியாது, விதிவிலக்காக இருப்பது, அந்தத் தனிநபர் தம் முதலாம் ஞானஸ்நானத்தில் கிறிஸ்துவின் விசுவாசத்திலிருந்து கைவிடப்பட்ட நிலையில் உள்ளதாக உணர்வடைதல் மட்டுமே ஆகும்.[9]

முழுக்காட்டுதலின் வடிவமைப்பைப் பொறுத்தமட்டில், அது முழுக்காட்டப்படுபவர்களுக்கு வாக்குத்தத்தம் செய்யப்பட்ட ஆசீர்வாதத்தை அர்த்தப்படுத்தும் விளக்கமாக மட்டுமே உள்ளது, இது முழுக்காட்டுபவர் அல்லது முழுக்காட்டப்படுபவர் ஆகியோரின் பகுதியில் கடமை எதையும் கொண்டிருப்பதில்லை. இது மனிதரையல்ல தேவனைச் சார்ந்ததாகவே, தேவனுக்குரியதாகவே உள்ளது. குறிப்பிட்ட நிபந்தனைகளின் பேரில் வாக்குத்தத்தம் செய்யப்பட்டு, அந்த நிபந்தனைகளுக்கு இணங்கி நடக்கும் பொழுது, அவர் தம் வார்த்தையில் நல்லவராய் இருக்கின்றார், நான் அவரது ஆசீர்வாதங்களுக்குத் தகுதியானவன் என்பதை நான் அறியாமல்

இருப்பதால் அவர் அந்த ஆசீர்வாதங்களை நிறுத்திக் கொள்வார் என்று யூகிப்பது அறிவிற்கு ஏற்புடையதே அல்ல. ஆகையால் புதிய ஏற்பாட்டின் வாசகர் எவராலும் நிச்சயமாய் யூகிக்கக் கூடாதிருக்கின்றதான, நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய நிபந்தனையாக வாக்குத்தத்தத்தின் அறிவு தேவை என்ற நிலையில்லாத வரையில் வாக்குத்தத்தம் பற்றிய அறியாமையினால் மட்டும் ஒரு மனிதர் இந்த ஆசீர்வாதங்களை இழந்து போய் விடமாட்டார்.[10]

ஆறாவதொரு கண்ணோட்டமானது இந்தப் பாடத்தில் பரிசோதனை செய்யப்படுகின்றது. ஞானஸ்நானம் என்பது தேவனுக்கு வசன ரீதியாகப் பதில் செய்வது என்ற வகையில் ஞானஸ்நானத்தைப் பரிசோதனை செய்வதே இப்பாடங்களின் தொடரினுடைய நோக்கமாக உள்ளது. இயேசுவை கிறிஸ்து, கர்த்தர், மீட்பர் மற்றும் தேவகுமாரன் (யோவா. 3:16; அப். 2:36) என்று விசுவாசித்து, அவருடைய இரத்தமானது தன்னுடைய பாவங்களை மன்னிக்கின்றது என்று விசுவாசமுள்ள ஒருவர் (ரோமர் 3:25) ஞானஸ்நானத்தில் தம்மை ஒரு புதிய வாழ்வுக்கும் (ரோமர் 6:4), இயேசுவைத் தரித்துக் கொள்வதற்காகவும் (கலா. 3:27) மற்றும் அவரது பாவமன்னிப்பிற்காகவும் (அப். 2:38) ஒப்புக் கொடுக்க வேண்டும். இவ்விதமாக அவர் மன்னிக்கப்பட்டு, மறுபடியும் பிறந்து, தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் பிரவேசிக்கின்றார் (யோவா. 3:5), இது கிறிஸ்துவின் சரீரமாக (1 கொரி. 12:13), அவரது சபையாக (எபே. 1:22, 23) உள்ளது.

முடிவுரை

இவைகள், சில வேறுபாடுகளுடன் பெரும்பாலான குழுக்களும் தனி நபர்களும் ஞானஸ்நானத்தைப் பற்றிக் கொண்டுள்ள பெரும்பான்மையான எண்ணப்போக்குகளை உள்ளடக்குகின்றன. இந்த எண்ணப்போக்குகளில் சில ஒன்றுடன் ஒன்று ஒத்ததாக இருக்கையில், வேறு சில ஒன்றுடன் ஒன்று முழுமையாக எதிர்க்கின்றதாய் உள்ளன.

ஞானஸ்நானம் பெறுகின்ற நபரிடத்தில் இயேசு எதைக் கேட்கின்றார் என்பதைத் தீர்மானம் செய்வதே இந்தப் பாடத்தின் பாரமாக உள்ளது. ஞானஸ்நான தண்ணீரானது பாவங்களை மன்னிக்க வல்லமையுள்ளதாக இருக்கின்றதா? ஞானஸ்நானம் என்பது உள்ளான கிருபையின் வெளியான அறிகுறியாக, ஒருவர் இரட்சிக்கப்பட்டுள்ளதை காண்பிக்கின்ற ஒரு அடையாளமாக மட்டுமே இருக்கின்றதா? இது ஒப்புக் கொடுத்தலின் ஒரு அறிகுறியாக அல்லது ஒரு நாமகரணக் கூட்டத்தில் மக்களை புகுமுகப்படுத்தும் செயலாக மட்டுமே இருக்கின்றதா? ஞானஸ்நானம் பெறுகின்றவர் ஞானஸ்நானத்தின் நோக்கம் மற்றும் வடிவமைப்பை அறியா விட்டாலும், அல்லது அவரிடத்தில் எதிர்பார்க்கக் கூடிய உறுதிப்பாடு என்ன என்பதைப் புரிந்து கொள்ளா விட்டாலும் ஞானஸ்நானம் என்பது செல்லுபடியாகக் கூடியதாக இருக்கின்றதா? தேவனுடைய பிள்ளையாக நாடும் ஒருவரிடத்தில் தேவன் ஒரு வெற்றுச் சடங்காச்சாரத்தை மட்டுமே கேட்கின்றாரா? தேவன் மனிதனுடனான தமது உறவில் ஞானஸ்நானத்தின்

நோக்கம் மற்றும் அர்த்தத்தைப் புரிந்து கொள்ளுதல் சிறிதும் இல்லாத பதில்செயலை அவனது இருதயத்திலிருந்து எப்பொழுதாவது கேட்டிருக்கின்றாரா? ஒருவர் ஞானஸ்நானம் பெறும்பொழுது தம்மை ஒரு புதிய பிறப்புக்கு ஒப்புக் கொடுக்கின்றாரா? ஞானஸ்நானத்தில், தேவன் அதனுடன் இணைந்துள்ள அர்த்தத்தின் வெளிச்சத்தில் அதை ஒருவர் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமா?

தேவனுக்குத் தொடர்பற்ற அர்த்தத்திலிருந்து விலகியிருந்தால், அர்த்தமற்று இருக்கக் கூடியதான சரீரப் பிரகாரமான செயல்பாட்டில் ஈடுபடும் நபர் ஒருவரிடம் தேவன் வேண்டுவதென்ன என்பதை நாம் புரிந்து கொள்வதற்கு இந்தக் கேள்விகள் பதில் அளிக்கப்பட வேண்டும். வேதாகமத்தைப் பரிசீலனை செய்வதும், தேவனை தமக்காகப் பேச அனுமதிப்பதுமே பதில்களைக் கண்டறிவதற்கான ஒரே வழியாக உள்ளது.

குறிப்புகள்

[1]Paul H. Hallett, *What is a Catholic?* (New York: Macmillan Co., 1955), 125. [2]Joe T. Odle, *Church Member's Handbook* (Nashville: Broadman Press, 1962), 22. [3]Kenneth Barker, ed., *The NIV Study Bible* (Grand Rapids, Mich.: Zondervan, 1985), 1648. [4]Ibid, 1690. [5]Westminster Confession, Chapter XXVIII, Article I, *The Constitution of the Reformed Presbyterian Church of America* (Philadelphia, Penn.: Synod of Reformed Presbyterian Churches, 1949), 48. [6]*Manual*, 4th ed. (Kansas City: Nazarene Publishing House, 1923), 26. [7]*The Truth That Leads to Eternal Life* (New York: Watchtower Bible and Tract Society, 1968), 183. [8]Jimmy Allen, *Rebaptism?* (West Monroe, La.: Howard Publishing Co., 1991), 48. [9]Robert Richardson, *Memoirs of Alexander Campbell*, vol. 2 (Philadelphia, Penn.: J. B. Lippincott, 1868-70; reprint, Indianapolis, Ind.: Religious Book Service, 1976), 443-44, quoted in Allen, 84. [10]J. W. McGarvey, “What Is a Valid Immersion?” *The American Christian Quarterly Review,* 1862, quoted in Allen, 94.